

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący)

SSN Tomasz Demendecki (sprawozdawca)

SSN Maria Szczepanec

w sprawie z odwołania A. K.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr (...)/2020 z dnia 19 lutego 2020 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w T., ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2019 r., poz. 415,

z udziałem J. B.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 4 marca 2021 r.,

- 1. oddala wniosek o przywrócenie terminu do złożenia odwołania;**
- 2. odrzuca odwołanie.**

UZASADNIENIE

Uchwałą nr (...)/2020 z 19 lutego 2020 r. działając na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z 12 maja 11 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. 2018, poz. 389 ze zm., dalej: ustawa o KRS), Krajowa Rada Sądownictwa nie przedstawiła Prezydentowi RP wniosku o powołanie A. K. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w T., ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2019 r., poz. 415.

Na jedno wolne stanowisko sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w T., ogłoszone w obwieszczeniu w Monitorze Polskim z 2019 r. pod poz. 415, zgłosili się J. B. – referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w G. oraz A. K.–

adwokat z Izby Adwokackiej w [...].

W uzasadnieniu uchwały Krajowa Rada Sądownictwa (dalej: KRS lub Rada) stwierdziła, że kandydaci biorący udział w postępowaniu nominacyjnym spełniają wymagania ustawowe, określone w art. 61 § 1 pkt 1-6 i § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 52, ze zm.; dalej: p.u.s.p.) i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 1139).

Podkreślono, że Rada, podejmując niniejszą uchwałę, kierowała się również kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, w tym: ocenami kwalifikacji, doświadczeniem zawodowym kandydatów, w tym doświadczeniem w stosowaniu przepisów prawa, opiniami przełożonych, ocenami ze studiów i z egzaminu zawodowego oraz uzyskanym poparciem środowiska sędziowskiego.

Opiniując kandydaturę A. K. na stanowisko sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w T., Krajowa Rada Sądownictwa zaprezentowała jej sylwetkę wskazując, że urodziła się 3 czerwca 1973 r. w Z. W 1997 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie (...) z wynikiem dobrym, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu etatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w K., w dniu 16 marca 2000 r. złożyła egzamin sędziowski z wynikiem ogólnym dostatecznym. Od 1 do 31 października 2000 r. pracowała w Ś. Inspektoracie (...) w K. jako inspektor. Od 1 listopada 2000 r. do 30 września 2001 r. była zatrudniona w N. sp. z o.o. w K. na stanowisku prawnika. Od 15 października 2001 r. do 29 lutego 2004 r. pracowała w Kancelarii Adwokackiej Adwokata J. H. w C. jako aplikant adwokacki. Po odbyciu aplikacji adwokackiej w Okręgowej Radzie Adwokackiej w [...], 20 grudnia 2003 r. złożyła egzamin adwokacki z wynikiem dobrym. Uchwałą Okręgowej Rady Adwokackiej w [...], z dnia 16 stycznia 2004 r. została wpisana na listę adwokatów Izby Adwokackiej w [...]. Od 1 kwietnia 2004 r. prowadzi indywidualną Kancelarię Adwokacką w L.

Podczas posiedzenia zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa 17 lutego 2020 r., w głosowaniu tajnym na kandydaturę A. K. oddano 3 głosy „wstrzymujące się” oraz nie oddano głosów „za” i „przeciw”. W rezultacie

kandydatura Wnioskodawczyni nie otrzymała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

W trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa 19 lutego 2020 r. w głosowaniu tajnym, podczas głosowania, na kandydaturę Wnioskodawczyni oddano 1 głos „przeciw”, 14 głosów „wstrzymujących się” oraz nie oddano głosów „za”. W rezultacie kandydatura ta nie otrzymała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Pismem z 9 lipca 2020 r. A. K., na podstawie art. 168 k.p.c. wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr (...)/2020 z 19 lutego 2020 r. wskazując, że uchybienie terminu nastąpiło z przyczyn przez nią niezawinionych. W uzasadnieniu wniosku podniosła, że o podjęciu przedmiotowej uchwały oraz negatywnym rozpatrzeniu jej kandydatury została powiadomiona 10 marca 2020 r. za pośrednictwem portalu e-nominacja poprzez wiadomość e-mail, do której nie załączono treści uchwały, ani komunikatu o możliwości zapoznania się z uchwałą i wprowadzenia adnotacji o jej ewentualnym zaskarżeniu. Jak dalej wskazała, 4 czerwca 2020 r. otrzymała powiadomienie o uprawomocnieniu się uchwały i w tym samym dniu zwróciła się do Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa o wyjaśnienie przyczyny uprawomocnienia się uchwały pomimo jej niedoręczenia. Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa poinformował A. K., że przedmiotowa uchwała została zamieszczona w systemie e-nominacja 20 marca 2020 r. W odpowiedzi wnioskodawczyni podniosła, iż na koncie w portalu nie posiada dostępu do treści uchwały oraz, że nie otrzymała dotąd komunikatu o jej załączeniu w zakładce „zadanie do wykonania”. Następnie Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa w piśmie doręczonym A. K. 8 lipca 2020 r. poinformował, iż uchwała znajduje się w portalu na jej koncie. Jak dalej wnioskodawczyni wskazała, po zalogowaniu się otrzymała dostęp do treści uchwały oraz jej uzasadnienia.

Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa wniósł o odrzucenie wniosku o przywrócenie terminu, złożonego przez A. K.. W uzasadnieniu pisma wskazał, że wnioskodawczyni wraz z wnioskiem nie złożyła odwołania od uchwały KRS nr (...)/2020 z 19 lutego 2020 r., a w świetle art. 169 § 3 k.p.c. wykonanie tej czynności jest warunkiem koniecznym rozpatrzenia przez sąd wniosku o przywrócenie

terminu. Wobec tego, zdaniem Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa, wniosek o przywrócenie terminu należy odrzucić w trybie art. 171 k.p.c. jako niedopuszczalny. Dodatkowo Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa przedstawił przebieg postępowania obejmującego doręczenie przedmiotowej uchwały, z którego wynika, że 10 marca 2020 r. o godz. 8:13 skan odpisu uchwały został wprowadzony do systemu teleinformatycznego, zaś o godz. 8:43 na adres poczty elektronicznej Biura KRS wpłynęła (automatycznie wygenerowana przez system) informacja o skutecznym doręczeniu uchwały A. K., co jest równoznaczne z tym, że skarżąca zalogowała się do systemu w tamtej chwili.

Skarżąca w dniu 14 września 2020 r. wniosła odwołanie bezpośrednio do Sądu Najwyższego.

Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa wniósł o odrzucenie odwołania jako wniesionego po terminie.

Przewodniczący KRS na żądanie Sądu przedstawił dokument potwierdzający skuteczne doręczenie A. K. uchwały nr (...)/2020 z 19 lutego 2020 r., 10 marca 2020 r. o godz. 08:43. Ponadto, wobec rozbieżności treści oświadczeń stron, na żądanie Sądu, Przewodniczący KRS wyjaśnił, że w jego odpowiedzi z 28 lipca 2020 r. na wniosek skarżącej o przywrócenie terminu wniesienia odwołania, zostało błędnie zawarte oświadczenie o niezłożeniu przez A. K. odwołania od uchwały nr (...)/2020 z 19 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania w niniejszej sprawie podlega oddaleniu, przez co odwołanie jako niedopuszczalne zasługiwało na odrzucenie.

Na wstępie należy wskazać, że zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o KRS, Krajowa Rada Sądownictwa powołana jest do rozpatrywania i oceniania kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziowskich. Stosownie do przepisów ustawy o KRS, Krajowa Rada Sądownictwa w sprawach indywidualnych podejmuje uchwały po wszechstronnym rozważeniu udostępnionej dokumentacji sprawy oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli takowe

zostały złożone (art. 33 ust. 1 ustawy o KRS). W przypadku, w którym na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, w pierwszej kolejności kandydatura taka rozpoznawana jest przez Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa, który następnie opracowuje listę rekomendowanych kandydatów, kierując się przy ustalaniu ich kolejności oceną kwalifikacji, przy uwzględnieniu doświadczenia zawodowego, opinii przełożonych, rekomendacji, publikacji i innych dokumentów dołączonych do karty zgłoszenia, a także opinii Kolegium właściwego sądu oraz oceny właściwego Zgromadzenia ogólnego sędziów (art. 35 ustawy o KRS). Dopiero po wykonaniu powyższych czynności Krajowa Rada Sądownictwa na posiedzeniu rozpatruje i ocenia wszystkie zgłoszone kandydatury łącznie, a następnie podejmuje uchwałę obejmującą rozstrzygnięcie w przedmiocie przedstawienia lub też nie, wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego w stosunku do wszystkich kandydatów (art. 37 ust. 1 ustawy o KRS).

Zgodnie z art. 44 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o KRS, uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

Stosownie zaś do art. 44 ust. 3 ustawy o KRS do postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawach z odwołań od uchwał Rady stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej, poza przepisem art. 87¹ k.p.c. ustanawiającym przymus adwokacko-radcowski w występowaniu przed tym Sądem.

W razie uchybienia terminowi złożenia odwołania zastosowanie ma art. 169 § 1-3 k.p.c., zgodnie z którym pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu. W piśmie tym należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek. Ponadto równocześnie z wnioskiem strona powinna dokonać czynności procesowej. Dopiero spełnienie wszystkich wskazanych powyżej warunków pozwala, by stosownie do art. 168 § 1 k.p.c. sąd postanowił o przywróceniu terminu.

W dniu 10 lipca 2020 r. A. K. złożyła do Sądu Najwyższego za pośrednictwem Krajowej Rady Sądownictwa odwołanie wraz z wnioskiem

o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr (...)/2020 z 19 lutego 2020 r. Wniosek ten należało uznać za bezzasadny, gdyż jego podstawa – jaką było twierdzenie Skarżącej, że dostęp do uchwały w systemie teleinformatycznym uzyskała dopiero w lipcu 2020 r. – upada w obliczu przedstawionego przez Przewodniczącego KRS, dokumentu potwierdzającego skuteczne doręczenie A. K. uchwały nr (...)/2020 z 19 lutego 2020 r., w dniu 10 marca 2020 r. o godz. 08:43.

Zgodnie z art. 32 ust. 1a u.KRS, doręczenie uchwały uznaje się za skuteczne z chwilą zalogowania się kandydata do systemu teleinformatycznego lub po upływie 14 dni od dnia umieszczenia pisma w systemie teleinformatycznym. Uchwała została zamieszczona w systemie teleinformatycznym i doręczona w dniu 10 marca 2020 r., zatem – zgodnie z treścią art. 44 ust. 2 u.KRS, który stanowi, że odwołanie wnosi się za pośrednictwem Przewodniczącego KRS, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia uchwały z uzasadnieniem – termin na wniesienie odwołania minął 25 marca 2020 r. i z tym dniem uchwała stała się prawomocna. Wobec powyższego odwołanie wniesione do Sądu Najwyższego za pośrednictwem KRS 10 lipca 2020 r., jak i to wniesione 14 września 2020 r. bezpośrednio do Sądu Najwyższego nie mogło zostać merytorycznie rozpatrzone.

Kierując się przedstawionymi motywami, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. oraz w zw. z art. 168 k.p.c. w zw. z art. 169 k.p.c. w zw. z 171 k.p.c. i art. 44 ust. 1 i 3 ustawy o KRS, orzekł jak w sentencji postanowienia.